

Zaaknummer 2013-T951 (3) B

28 november 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken.

1. De procedure

Op 5 september 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde broeder [naam] ([burgerlijke naam]). De KLAC heeft de Provinciale Overste van de Congregatie der Broeders van Liefde geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken heeft bij schrijven van 22 september 2014 (ingekomen op 23 september 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 5 september 2014.

Op 31 oktober 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – onder meer aangevoerd dat de KLAC ten onrechte heeft aangegeven dat niet is komen vast te staan dat juist klager degene is geweest die is misbruikt. Een direct verband tussen klager en aangeklaagde wordt door de KLAC niet aangetroffen. Dat oordeel acht klager onbegrijpelijk.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager, door de aangeklaagde en door de kerkelijke gezagsdrager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De KLAC komt tot in haar advies van 5 september 2014 tot het oordeel dat in de voorliggende zaak onvoldoende feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

De KLAC overweegt – onder meer –:

“Bij de stukken bevindt zich weliswaar een formulier ‘Toestemming gebruik melding / klacht als steunbewijs’ van de heer [naam], betreffende misbruik door aangeklaagde op Pensionaat [naam], maar nu op grond van de archiefstukken vast staat dat aangeklaagde in het jaar 1957 is overgeplaatst ... en het door de heer [naam] gestelde misbruik in de periode 1957 en 1959 zou hebben plaatsgevonden, acht de Klachtencommissie voornoemd formulier niet dienstig als steunbewijs voor de onderhavige zaak.

De bijzondere kamer is van oordeel dat in dit geval de KLAC niet in redelijkheid tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Door de KLAC is ten onrechte het formulier ‘Toestemming gebruik melding / klacht als steunbewijs’ van de heer [naam] niet dienstig geacht als steunbewijs. Het is juist dat aangeklaagde in het jaar 1957 is overgeplaatst. De heer [naam] stelt echter dat het misbruik in de periode tussen 1957 en 1959 zou hebben plaatsgevonden. De bijzondere kamer is van oordeel dat hetgeen de heer [naam] stelt, op voorhand misbruik in het jaar 1957 niet uitsluit. Voornoemd formulier kan, zo nodig na het horen van de heer [naam], bij nadere beschouwing mogelijk dienen ter ondersteunen van de klacht van klager.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar gegrond verklaren.

Hierbij merkt de bijzondere kamer met nadruk op dat de nieuwe kamer (in een andere samenstelling) later oordelend over de klacht zich een eigen en zelfstandig oordeel zal vormen over de aannemelijkheid van de klacht.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar gegrond;
- bepaalt dat de zaak opnieuw wordt behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht;
- bepaalt dat het dossier, zonder het advies van 5 september 2014, in handen wordt gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer.

Deze beslissing is gegeven op 28 november 2014 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. H.J. Schepen, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.